

Istisna
Carmichael Ailesi 3

Adriana Locke

NOX*

DESTEK MEDYA GRUBU

NOX* YAYINLARI: 9
ROMAN: 9

İSTİSNA / ADRIANA LOCKE

Orjinal adı: Fluke

© Adriana Locke, 2023

Hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.
Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ece Çavuşlu
Çeviren: Onat Özyılmaz
Editör: Elif Nihan Akbaş
Son okuma: Ahmet Can Aşkın
Kapak Tasarımı: Tuğçe Arık
Sayfa Tasarımı: Ebru Aydın

Nox Yayınları: Şubat 2025
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-980-918-2

© Nox Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekmediagroup.com www.destekdukkan.com
[f](#) Noxyayinlari [m](#) noxyayinlari [t](#) noxyayinlari
[d](#) noxyayinlari info@destekyayinlari.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 77699
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

Istisna

Carmichael Ailesi 3

Adriana Locke

Çeviren: Onat Özyılmaz

NOX*

Michele Ficht'e.
Yanında senin gibi biri olan herkes kendini şanslı saymalı.
Sevgilerimle.

Sevgili Okur

Ne diyebilirim ki? Bu kitabı yazmaktan müthiş zevk aldım. Laubalilikler, şakalar ve alavere dalavereler beni günlük hayatın ağırlığından kurtardı. Sizde de benzer bir etki yaratmalarını umuyorum.

Bu hikâyeyi yazmaktaki tek amacım yüzünüzü birkaç saatliğine de olsa güldürebilmektir. Carmichael erkekleri biraz ahmak olsalar da baş döndürücü ve çekiciler.

Tıpkı gönlüme göreler.

Bu kitabı okumaya karar verdiğiniz için teşekkür ederim. Milyonlarca seçeneğiniz olduğunu biliyorum, bu yüzden de tercihinizi benden ve *İstisna*'dan yana kullanmanızdan onur duyuyorum.

Umarım yüzünüzü kara çıkarmam.

Sevgilerimle,
Addy

Sir

PIPPA

“Sahte eski koca aranıyor.”

Dudaklarımdan dökülen sözcükler kulağıma tahmin ettiğim kadar saçma geldi. İç geçirdim ve kaşımı kaldırıp masanın diğer ucunda oturan en yakın arkadaşım –ve olağanüstü baş belası– Kerissa’ya baktım. Gözlerindeki hınzır parıltıyla yüzündeki kibirli sırtışın birbirlerini nasıl da iyi tamamladığını görünce bu kriz yönetimi girişimini tekrar düşünmem gerektiğinden adım gibi emin oldum.

Not defterimi kapatıp, “Olmaz,” dedim.

“Neden olmazmış?”

Gözlerine baktım. “Hayatın boyunca türlü türlü tuhafıklar yaptın ama bu resmen kendi kendine gelin güvey olmak.”

“Düğün pastasının siparişini veriyorum o zaman?”

İçinde bulunduğumuz şartlar altında hiç de komik bulmadığım şakasına güldü.

Kendimi bu duruma nasıl düşürüyorum?

Kajunlu patates kızartmalarından –indirim saatinde Shade House’a sırf bunlar için geliyorduk– birkaç tane alıp ağzıma attım. Etrafımızdaki masalar içki ve atıştırmalık bir şeyler sipariş eden müşterilerle dolup taşmaya başlamıştı. Göz ucuyla kök birama bakıp pes ederek bir amaretto sour sipariş etmeyi düşündüm. Tek sorun içtiğim her kadehin sorun çözme yeteneklerimi yavaş yavaş alıp götürmesiydi. Şu noktada alabileceğim her yardıma ihtiyacım vardı.

“Bu bahaneyle bir boşanma partisi yapabiliriz,” dedi Kerissa.

“Kerissa...”

“Bir düşünsen ölür müsün? Kulaklarını dört aç.” Gözleri parıladı. “Savannah’ya gidip Picante’de bir oda tutacağız.”

Mutlu mutlu iç geçirdim. “O otele bayılıyorum.”

“Değil mi ama? Georgia Hornets’in maçına gider, masaj yaptırır ve alışverişe çıkarız. Hafta sonu geldiğinde de gerginliğimizi alacak birkaç masum erkek buluruz.”

“Lincoln Landry’nin Hornets’in başına geçtiğini duydum.” Kaşlarımı hızlıca indirip kaldırdım. “Arkasında Landry yazan bir forma almayı düşünüyorum.”

Kerissa güldü. “Üzerinde antrenörlerin adı yazılı formalar satmıyorlar.”

“Sen öyle san, gayet de *satıyorlar*.” Parmağımı ona doğrulttum. “İnternette sipariş ediyorsun. Araştırmamı çoktan yaptım.”

“Tüm bunları nereden biliyorsun, Bayan Her Türlü Spordan Nefret Ederim?”

“Çünkü Lincoln Landry beyzbolun ötesine geçti. Geçen sezon sadece sırtıp dudaklarını yalayarak viral oldu.” Omuzlarımı silktim. “Ben kim oluyorum da her sabah titizlikle Landry’nin enfes videolarını paylaşan bir hayran sayfasını takip etmiyorum? LandryLover0808 kendini işine adanmış, azimli biri ve içerik üreticilerini sonuna kadar destekliyorum. *Rica ederim*.”

Kahkahası daha da şiddetlendi. “Bazen seni hiç tanımyor-muşum gibi geliyor.”

Ben de güldüm.

“Picante’nin ilerisinde Judy adında ufak bir restoran var,” dedi Kerissa. “Kahvaltımızı orada edebiliriz.”

“Evet, belki bir de...” Gerçek, yüzüme çarptığında duraksadım. “Bir dakika. *Ciddi ciddi boşanmıyorum*, unuttun mu?”

Kerissa kaşlarını çattı.

Sandalyemin ayaklarını fayans zemine sürterek arkama yaslandım ve ofladım.

Daha on dakika öncesine kadar sahte bir dul olduğum için sinirliydim, şimdiyse gerçek bir dul olmadığımı sinirleniyorum.

Neden böyleyim?

Kerissa öne doğru eğilerek ellerini masanın üzerinde kavuştu. “Sorunlu bir evliliğin olmadığına üzülüyorum desem tuhaf kaçır mı?”

Kıkırdamadan edemedim.

“Dalga geçiyorum,” dese de pek emin olamıyordum. Gerçi sorun değildi, sonuçta benim de ondan aşağı kalır yanımdı yoktu.

Savannah’ya küçük bir yolcuğa çıkmak, işyerimde başıma açtığım karmaşaya mükemmel bir çözüm olurmuş gibi geliyordu. Fakat sorunlarımdan kaçmak için eyalet değiştirmenin Chuck “Yavaşak” Collins’le birlikte çalışmak kadar sağlıklı olduğunun da farkındaydım.

Adını aklımdan geçirmek bile dişlerimi sıkımda neden oldu.

Canımı sıkmasına izin vermemeliydim. Kazık kadar kadındım ve çenemi tutup dangalak heriflerin dangalaklık etmesine göz yummalıydım. Fakat ne yazık ki beni karşıma çıkan pisliklere hadlerini bildirmekten alıkoyacak iradede yoksundum.

Bu en gurur duyduğum özelliklerimden biri sayılmazdı ve bana hiçbir faydası olmadığı da ortadaydı. Suçu birine atacak olsam bu durumdan kibir kelimesinin vücut bulmuş hâli olan, son derece başarılı ve zeki ebeveynlerimi sorumlu tutardım. İnsan iki cerrahın kızı olarak büyümesine rağmen kendini bildi bileli tıp alanına zerre kadar ilgi duymayınca, anne babasının dilinden kurtulmanın çaresini lafını sakınmamakta buluyordu. Bunu öğrenmem uzun zaman almıştı.

Aradan geçen on yılda bu işte ustalaşmış, belki de ipin ucunu biraz kaçırmıştım.

“Biraz daha sakinleştğine göre,” dedi Kerissa, “ne olduğunu anlatır mısın artık?”

Off. Derin bir nefes aldım. “Patronum Bridgit, Bloom Match’i yine büyötmek istiyor. Başlarda küçük bir çöpçatanlık hizmeti veriyorduk. Sonra büyüyerek bölge çapında hizmet verme kararı aldılar. Belli bir alan içinde birbirini tanımayan insanları eşleştirecek, randevular ayarlayacak, etkinlikler falan düzenleyecektik.”

“Hı-hı.”

“İşler tıkrındaydı, hatta muhteşemdi. Bridgit birkaç ay önce herkesten beyin fırtınası yapıp şirketini bir adım ileri taşıyacak fikirler bulmasını istedi. Hepimiz kendi fikirlerimizi sunduk ve sona benle Yavşak Chuck kaldık.”

“Ondan nefret ediyoruz.”

“Hem de nasıl,” dedim. Sinirden tansiyonumun çıktığını hissedebiliyordum. “İyi günümdeyken bile ondan hazzetmiyorum. Yataktan tam zamanında kalksam, ofise giderken aldığım latte tam kıvamında çıksa, üstüne üstlük saçlarım o gün harika görünse bile Chuck’tan nefret ederdim. Açlık Oyunları’na birini aday gösterecek olsam bir an bile düşünmeden oyumu ondan yana kullanırdım.”

Genzinden alaycı bir ses döküldü.

“Bu sabah alarmımı üç kez erteledim, Mugger kahvemini leş gibi hazırladı ve saçlarım böyle görünüyordu.” Başımı gösterdim. “Duygusal uyandım ve bu sınırlarımı bozuyor çünkü duygular rahatsız edici ve bana kendimi güçsüz hissettiriyor.”

Kerissa alnını ovuşturdu. “Chuck’ın vay hâline.”

O pisliğin bana attığı zevzek bakışı hatırlayınca dişlerimi sıktım.

“Önerilerimizi tartışmaya başladık. Bütün ofis toplantı odasına toplanmış, fikirlerimizin artılarını ve eksilerini sıralamamızı dinliyordu. Doğaçlama yapmama rağmen *döktürdüğüm*

sunumumu tamamladım. Gözü korkmuş olmalıydı ki arkasına yaslandı ve kollarını koltuk altlarındaki ter lekelerini gururla sergilercesine başının arkasında kavuşturarak” –Chuck sesimi takınmak için duraksadım– “İlişki konusunda elle tutulur hiçbir deneyimi olmayan bir kadının fikirlerini dinlediğimizi herkese hatırlatmak isterim, dedi.”

Sinirden kafam patlayacak gibiydi.

“Şaka yapıyorsun,” dedi Kerissa fal taşı gibi açılmış gözleriyle.

“Bütün ofis bana baktı. Lisedeyken herkes annemin avize fiyaskosunu öğrendiğinde yaşadıklarım gözümün önünden geçti. Ağzımı açıp bir şeyler zırvaladım... Ne dediğimin farkında bile değildim, Kerissa. Öyle gözüm döndü. Özel hayatımı bu kadar önemsemesinin beni çok duygulandırdığını ama başımdan bir evlilik geçtiğini söyleyiverdim.” Bir an için duraksayıp hızlı bir nefes aldım. “Sonra da ofiste karısıyla arasının bozuk olduğuna dair dedikodular döndüğünü hatırlayıp bütün fevriliğimle sevgisiz, acınası bir hayat sürmeye devam eden bazılarının aksine ne zaman arkamı dönüp gitmem gerektiğini bildiğimi ekledim.”

Arkadaşımın ağzı şaşkınlıkla açıldı.

Yerimde huzursuzca kıpırdanarak, “En gurur duyduğum anlarımdan biri değildi,” dedim.

“Eh, bardağın dolu tarafından bakalım. Hiç değilse boşandım demeyi akıl edebilmişsin. *Hâlâ* evli olduğunu da söyleyebilirdin. Sonra al başına belayı.”

Bakışlarımı ona diktim.

“Ne? Yardımcı olmaya çalışıyorum,” dedi.

“Madem yardımcı olmak istiyorsun, benimle işe gelip elinle ağzımı kapasaydın. Artık bütün şirket bundan nasıl haberleri olmadığını konuşuyor. Oracıkta kıpkırmızı olmuş yanaklarımla kalakaldım ve kendime birbirimiz için doğru kişiler olmadığımızı anlamamızla birkaç yıl içinde sona eren sahte bir evlilik hikâyesi yazdım. *Ah!* Ama sahte kocam bana *hâlâ* sırılsıklam

âşık çünkü neden olmasın, değil mi? Madem sahte bir eski koca yaratıyorsun hiç değilse sahte evliliğine değecek biri olsun!”

Ben inerken Kerissa kıkırdadı.

Sorun değil. Her şey yoluna girecek.

Garsonumuz Hannah masamıza geldi. Ağzındaki pembe sakızını caklata caklata çiğniyordu.

Arkama yaslanıp uzun, derin bir nefes aldım. Bugün işten sonra sahilde yürüyüşe çıkmak ve yeni komşum için tarhun kremalı soğuk domates çorbası yapmak gibi büyük planlarım vardı. Kerissa dışında biri için yemek pişirmeyeli uzun zaman olmuştu ve biricik dostumun damak tadı huysuz bir çocuğunki aratmazdı. Tatlı yeni arkadaşşıma bir kâse çorba götürüp geçmişine dair hikâyeler dinlemek için nasıl da heyecanlıydım.

“Son derece ciddi bir konuşmanın ortasındaymış gibi görünüyorsunuz, hanımlar ama bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını sormam gerekiyor,” dedi Hannah.

Kerissa çenesini eline dayayıp garsonumuza gülümsedi. “Hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Pippa iş arkadaşlarına evlenip boşandığını söylemiş, onu anlatıyordu. Bilgin olsun diye söylüyorum, bir gelinlikle aynı ortamda bile bulunmadı.”

“Hâlâ buradayım.”

“Farkındayım,” dedi Kerissa. “Seni ona her şeyi açıklama zahmetinden kurtardım. Biraz minnettar ol.”

Hannah sırtıttı. “Başın çok ağrıyacakmış gibi görünüyor.”

Pipetimle oynayarak, “Nasıl yani?” diye sordum.

“Lakely’de bir çöpçatanlık şirketinde çalışmıyor muydun?”

Başımınla onayladım.

“Ya birileri eski kocanın kim olduğunu sorarsa?” dedi. “O zaman ne yapacaksın? Şehir dışından biri mi diyeceksin? Lakely buradan kırk beş dakikalık mesafede ve iki şehrin birbiriyle pek alakası olmasa da birileri tanıdığı biri olup olmadığını öğrenmek için kim olduğunu sorabilir.”

Biliyorum. Kahretsin.

Kerissa doğrulup güldü. “Hayır, öylesi çok kolay olurdu. Çünkü onlara ayda bir buluşup yemek yediklerini söylemiş.”

Ona sert bir bakış attım. “*Bazen* buluşuyoruz dedim, ayda bir değil.” Omuzlarımı silktilim. “Bana hâlâ çok âşık. Ne yapabilirim? Sevilesi bir insanım.”

Kerissa gözlerini devirdi.

“Eminim öylesindir,” dedi Hannah kıkırdayarak. “Ama ben-
ce yarın ofise dönmeden hikâyenin geri kalanını da güzelce kurduğundan emin ol. Suçüstü yakalanmak istemezsin... yoksa eski kocanla yakalanmak mı istersin? Belki yatakta çok iyidir?”

“Öyle. Ondan da bahsetmiş olabilirim.”

Kerissa ve Hannah aynı anda gülmeye başlayınca yanakları-
mın kızardığını hissettim.

“İkinizden de nefret ediyorum,” dedim gülerek.

“Bu konuda seninle hemfikirim,” dedi Kerissa, Hannah’ya. “Ona her ihtimale karşı elinin altında bulunacak sahte bir koca bulması gerektiğini söyledim. Böyle şeylere kalkışan birkaç kişi tanyorum ve hepsinin sonu çok, *çok* iyi bitti.”

“Eh, ne mutlu onlara,” dedim başımı ellerime yaslayarak. “Beyaz atlı prenslerini bulabilmelerine çok sevindim ama ben ne hayatımın geri kalanı boyunca uğraşacağım bir adam arıyorum ne de sahte bir eski koca bulmak için sabırsızlanıyorum.”

Hannah parmaklarını masaya vurdu. “Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin. İlgilenmem gereken birkaç yeni müşteri geldi.”

Hannah yanımdan uzaklaşırken Kerissa not defterimi alıp önüne çekti.

İşimi ve Bridgit’i seviyordum. Daha önceki hiçbir işimi bu kadar sevmemiştim. Bir yanım bu yalana neden kalkıştığımı anlayacağını –hele ki onun da Chuck’tan hazzetmediğinden şüphelenirken– bilse de gözündeki imajımı mahvetmek istemi-
yordum.

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

“Pekâlâ, bence bu gayet iyi bir başlangıç,” dedi Kerissa. “Bir göz atsana. Belki kafanda iyi kötü bir plan olursa bu kadar gerilmersin.”

Haklı. Planlardan zarar gelmez.

Defteri bana doğru çevirdi ve yazdıklarını okumaya başladık.

ESKİ KOCA ARANIYOR

Sahte bir eski kocaya ihtiyacım var.

Bu noktaya nasıl geldiğimi açıklayayım...

Yeni iş arkadaşlarıma evlenip boşandığımı söyleme gaffletine düşmüş olabilirim. Şimdi de hepsi kendilerini eski ilişkimle, özellikle de eski kocamla ilgili detayları öğrenmeye adadılar.

Gerçi onları suçlamıyorum. Kim olsa aynı şeyi yapardı. Eski kocam gözalıcı, yatakta olağanüstü yetenekli bir adam. Üstelik beni geri kazanmayı kafasına koymuş.

Fakat ortada küçük bir sorun var. Öyle biri yok.

Ortada bir de daha büyük bir sorun var. İşimden olmamak için onu var etmek zorundayım.

İşte burada devreye siz giriyorsunuz.

İki hafta boyunca bana deli divane âşık eski kocam rolünü oynayacak birini arıyorum. Aşk hikâyemizi detaylıca ezberlemeniz gerekecek. Konu romantizm olunca her şey detaylarda saklıdır! Her an eyalet içinde seyahat etmeye müsait olmanız gerek. Yakın fiziksel temaslara girebilir, aynı yatağı paylaşmak zorunda kalabiliriz.

Bir şey daha var. Gerekirse yakayı ele vermemek için öpüşmek zorunda kalabiliriz.

Teklifimle ilgileniyorsanız ya da hiç değilse böyle bir dalave-reyi eğlenceli bulduysanız bana ulaşın.

Sevgilerimle,

Müstakbel Eski Karınız

“Bak işte!” Not defterini alıp çantama tıktım. “Bu... *Hayır*. Eğlenceli ama olmaz.”

“Nasıl istersen.”

Çantamı sandalyemin arkasına asmak için döndüm. “Bunu yapacağıma gidip kendime gerçek bir koca bulurum. Bu...”

Arkamı dönmemle bakışlarım şimdiye kadar gördüğüm en yeşil gözlere kenetlendi.

Siktir.

Şki

PIPPA

Aman. Tanrım.

Arkamda oturan adamla göz göze gelmemle feromonlar havada süzölmeye başladı. Dudaklarının kenarları kıvrılarak bir sırtışa döndüğü anda içim ürperdi.

Jess Carmichael rüyalarından fırlamış bir adamdı.

Gür, asker tıraşlı küllü sarı saçlarıyla tam bir komşu çocuğu havası yayıyordu. Bir gülümsemeye kıvrılmış dolgun dudakları onu öpmem için bana yalvarıyordu.

Ya da bana öyle geliyor.

Bakışlarımı keskin hatlı çenesinden ve bütün gün ağır şeyler kaldırdığını bas bas bağırarak omuzlarından alamıyordum. Yanaklarına gölge düşüren –ve kasıklarımı çizmek için yanıp tutuşan– kirli sakalı, koca bir ömrün sırlarını saklıyormuş gibi parıldayan yeşil gözlerini daha da öne çıkarıyordu.

Belki cidden bana öyle geliyor.

Tanrı'nın Jess'le işini bitirdikten sonra başka insanlar yaratmaya devam etmesi ne tuhaftı. En mükemmel eserini zaten yaratmıştı.

Parmağını altdudağında gezdirerek, “Koca arıyorum mu dedin sen?” diye sordu.

“Ağzımı bile açmadım.”

“Emin misin? Çünkü bir koca bulman gerektiğini söylediğini duyduğuma adım gibi eminim.”

Sırttım. “Başını kaçırmışsın, Kerissa'nın saçmalıklarına katılmaktansa gidip kendime bir koca bulacağımı söyledim.”

Gülümsediğinde içimde bir şeyler alevlendi. “Fikrini değiştirecek olursan ben o işe gönüllüyüm.”

Kolunu ittim ve ona dokunur dokunmaz buna pişman oldum.

Sanki temiz bir çift çorap giydiğim ayaklarımı halıya sürtüp hemen ardından bir metale dokunmuştum. Vücudumdan geçip giden enerjiye rağmen elim güçlü pazusunda gereğinden fazla oyalandı.

Elimi geri çekerken Jess’in kahkahası aramızdaki boşluğu doldurdu.

Jess ve kardeşlerini, abim Greg sağ olsun, uzun zamandır tanıyordum. Babam tek oğluna pek fazla seçenek sunmamıştı. Aile mirasımızı sürdürerek bir güreşçi olacaktı. Görünüşe göre güreşçilerin dünyası çok, çok küçüktü ve Carmichaellar bu dünyanın ayrılmaz bir parçasıydı.

Gençliğimi neredeyse her hafta sonu turnuvadan turnuvaya koşturup Greg’in minderde debelenmesini izleyerek geçirmiştim. Zamanla abim ve Jess yakın arkadaş olmuştu. Lise mezuniyetimizin ardından Greg tıp fakültesine gitmiş, ben de bir yıl sonra peşinden gitmiştim. Jess ise burada kalmıştı.

O zamandan bu yana Carmichaellarla aramdaki ilişki sosyal medya etkileşimlerinden ve ara sıra bir yerlerde karşılaştığımızda onlara selam vermekten ibaretti. Tabii geçen hafta buraya geri taşınana kadar ailemden kaçmak için bu bölgeye adım atmamak uğruna elimden geleni yaptığım için uzun zamandır hiçbiriyle uzun uzun sohbet etme şansım olmamıştı.

“Sen nereden çıktın?” diye sordum. İçten içe yanaklarımın normal renklerine dönmeleri için dua ediyordum.

“Nereden mi çıktım? Aşağı yukarı... on dakikadır buradayız?” Önüne döndü. “Değil mi, Banks?”

Jess’in daha kısa boylu ve daha koyu saçlı bir versiyonu olan Banks omuzlarını silkti. “Herhalde. Selam Pippa.”

“Selam Banks.”